

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ ΚΖ'
Μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν
ΔΗΜΗΤΡΙΑΝΟΥ
Ἐπισκόπου Ταμασοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσθῶμεν Στίχους δ',
καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ἐδῶκας σημειώσιν.

Φαιδρὰ ἐξανέτειλε, καθάπερ ἥλιος, Ὅσιε, ἡ
πανέορτος μνήμη σου, ἀκτίσιν ἀστράπτου-
σα, τῶν σῶν ἐναρέτων, πράξεων, Παμμάκαρ, καὶ
καταυγάζουσα πιστῶν, τὰς διανοίας φέγγει τοῦ
Πνεύματος. Αὐτὴν οὖν ἐορτάζοντες, περιχαρῶς
σὲ γεραίρομεν, Δημητριανὲ θεσπέσιε, τῶν Κυ-
πρίων ἀγλαΐσμα.

Αγγελος ἐπίγειος, οἷάπερ ἄλλος ἐβίωσας, ἐγ-
κρατεία τὸ σῶμά σου, μαράνας, πανόλβιε, θεῖε
Ἱεράρχα, λειτουργεῖ Κυρίου, διηνεκῶς ἐμμελετῶν,
τὰ θεῖα ὄντως ἐπαυξανόμενος, μεγίσταις ἀναβά-
σει, πρὸς ἐφετὸν τὸ ἀκρότατον ὅπερ χαίρων
κατείληφας, Δημητριανὲ πανένδοξε.

Α'στέρα παγκόσμιον, πληθὺς Κυπρίων ἐπέγνω-
κε, σέ, θεόφρον θεσπέσιε, Δημητριανὲ αἰσί-
διμε, λειτουργεῖ Κυρίου πάντες μετὰ πόθου, ἀπα-
ρυσόμεθα πιστῶς, οἱ προσιόντες τῇ θεῖα σκέπῃ

σου, ἰάσεις καὶ χαρίσματα, ἐκ τῆς σοροῦ τῶν
Λειψάνων σου ὅθεν πίστει βοῶμέν σοι Χαίροις,
πάτερ τρισόλβιε.

Σήμερον πανήγυριν, Κυπρίων ἄγει τὸ σύστη-
μα, τῇ σῇ μνήμῃ φαιδρύνεται, Δημητριανέ·
ἔχον σε, τὸ πάλαι ποιμένα πολιούχον, καὶ πρὸς
Χριστὸν ὑφηγητὴν, κατεφωτίσθη σαῖς παρανέ-
σει, Χριστὸν ἐνστερνισάμενον, δαιμόνων πλά-
νην ἀπέδρασεν ὑπὲρ οὗ καὶ νῦν πρέσβευε, λυ-
τρωθῆναι κακώσεων.

Δόξα... Ἦχος δ'.

Εκ βρέφους ἐγένου, τοῦ Κυρίου ἐραστής, Ἱε-
ράρχα Δημητριανέ, παμμακάριστε· τὸ γὰρ ὄ-
πλον τοῦ Σταυροῦ ἐπ' ὧμων ἀράμενος, ἀκλινῶς
ἐπορεύθης τὴν ὁδὸν τῆς ἀληθείας· δι' ἧς τῶν Ἁγ-
γέλων ὑφέστιος γέγονας, δαιμόνων ἀντίπαλος,
καὶ τοῦ κόσμου πρεσβευτής, ὦφθης διαπρύσιος.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Ο' διὰ σὲ θεοπάτωρ προφήτης Δαυῖδ, μελωδι-
κῶς περὶ σοῦ προανεφώνησε, τῷ μεγαλειᾷ
σοι ποιήσαντι Παρέστη ἡ Βασίλισσα ἐκ δεξιῶν

σου. Σὲ γὰρ μητέρα πρόξενον ζωῆς ἀνέδειξεν, ὁ ἀπάτωρ ἐκ σοῦ ἐναθρωπῆσαι εὐδοκίᾳς Θεός, ἵνα τὴν ἑαυτοῦ ἀναπλάση εἰκόνα, φθαρεῖσαν τοῖς πάθεσι, καὶ τὸ πλανηθὲν ὀρειάλωτον εὐρών, πρόβατον τοῖς ὤμοις ἀναλαβών, τῷ Πατρὶ προσαγάγη· καὶ τῷ ἰδίῳ θελήματι, ταῖς οὐρανίαις συνάψῃ Δυνάμεσι, καὶ σῶση, Θεοτόκε, τὸν κόσμον Χριστός, ὁ ἔχων τὸ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Εἴσοδος. Φῶς ἰλαρόν, καὶ τὸ Προκειμένον τῆς ἡμέρας.

Σημ.: Εἰ βούλει εἰπεῖν Ἀναγνώσματα, ζήτηε ταῦτα εἰς τὴν Ἀκολουθίαν Λυξιβίου ἐπισκόπου Σόλων (17ῆ Φεβρουαρίου) ἐν τῷ παρόντι τόμῳ.

Εἰς τὴν Λιτήν.

Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

Ἦχος α΄.

Τὸν ἐν πόνοις τοῖς ἀσκητικοῖς ἀπαράμιλλον, τὸν ὑπὲρ τῆς αἰωνίου ζωῆς ἀγωνισάμενον, ἅπαντες ὑμνήσωμεν λέγοντες· Χαίροις, τὸ στεφρὸν τῆς πίστεως θέμεθλον, κατὰ τοὺς ἀρχαίους Πατέρας καὶ διδασκάλους. Χαίροις, ὁ φαιδρῶς λάμπας ἐν ἀρεταῖς, ὁ φωτίσας τὰ πέρατα κόσμου. Χαίροις, ἡ τῶν θαυμάτων ἀκένωτος πηγὴ. Χαίροις, τῆς Κύπρου τὸ καύχημα, καὶ Περάτων ἀγαλλίαμα.

Τῶν θαυμάτων τὴν πηγὴν τὴν ἀέναον, τὸν κατὰ τῆς πονηρίας στεφρῶς ὄπλισάμενον, δευτε πιστοὶ ὑμνήσωμεν λέγοντες· Χαίροις, τῶν πιστῶν ἀήττητος πρόβολος, πονηρῶν πνευμάτων ἀπειργῶν μηχανουργίας. Χαίροις, ὁ Χριστὸν ἔχων ἐν ἑαυτῷ ἐνοικοῦντα, καὶ δόξης σε πληροῦντα. Χαίροις, ὁ τῶν νοσούντων ταχὺς θεραπευτής. Χαίροις, Ταμασέων καὶ Περάτων ὁ θερμότερος προστάτης. Χαίροις, ἰσταμένων τὸ στήριγμα, καὶ καταπιπτόντων ἐπανόρθωσις.

Ἀνθρωπε τοῦ Θεοῦ καὶ πιστὲ θεράπον, καὶ Λοικονόμε τῶν αὐτοῦ μυστηρίων, καὶ ἄνερ ἐπιθυμιῶν τῶν τοῦ Πνεύματος, στήλη τε ἔμψυχε καὶ ἔμπνους εἰκῶν· ὡς θεῖον γὰρ θησαυρόν σε, ἡ Ταμασέων Ἐκκλησία, ἀγαμένη προσήκατο, καὶ πρεσβευτὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα... Ἦχος πλ. δ΄.

Εὐφραίνου ἐν Κυρίῳ πόλις Ταμασέων, ἀντίσα-
Εσα τοιοῦτον πολιοῦχον, τὸν ἀληθῆ Ἱεράρχην Δημητριανὸν τὸν παμμέγιστον. Οὗτος γὰρ τῇ σοφίᾳ τοῦ Πνεύματος, καταγαλαίσθεις οὐρανόθεν, τοὺς εἰδωλομανοῦντας ἤλεγε, καὶ τοὺς βωμοὺς κατηδάφισε, σὺν Ἱεράρχῃ τῷ Μνάσωνι. Τούτους οὖν καὶ ἡμεῖς μεσίτας προσάγοντες, αἰτοῦμεν δυσωπεῖν τὸν Χριστὸν, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Δέσποινα, πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Εἰς τὸν Στίχον.

Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. α΄. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις, Ἱεραρχῶν καλλονή· Πατέρων κλέος, καὶ Κυπρίων τὸ καύχημα· ὁ στῦλος τῆς Ἐκκλησίας· ὁ τῶν πιστῶν στηριγμός· τὸ τῆς Ἐκκλησίας ἀγαλλίαμα· πηγὴ ἀνεξάντλητος, θεῖα ρεῖθρα προχέουσα, τῶν ἰαμάτων, καὶ τὰ πάθη καθαίρουσα, καὶ παρέχουσα, εὐρωστίαν τοῖς κάμνουσιν· ὄρμος ὁ γαληνότατος, λαμπτήρ ὁ ἀκοίμητος, τῶν ἀσθενούντων ἡ ῥῶσις, τῶν θλιβομένων παράκλησις, τῶν πίστει τὴν θεῖαν, καὶ φαιδρᾶν σου ἐκτελούντων, ἀεὶ πανήγυριν.

Στίχ. Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν, καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν.

Χαίροις, ὁ Ταμασέων σεπτός, ποιμὴν καὶ πρό-
Χεδρος, καὶ τεῖχος ἀπόρθητον· ὁ στῦλος τῆς ἐγκρατείας, τῆς σωφροσύνης λαμπτήρ, καταπονομένων ἡ βοήθεια· παθῶν ἀνιάτων, ὁ ἰατρὸς καὶ ἀσφάλεια, τῶν ἰσταμένων, καὶ πιπτόντων ἀνάστασις, πλανωμένων τε, ὁδηγὸς ὁ σωτήριος· πάντων τὸ ἀγαλλίαμα, Κυπρίων τὸ καύχημα, τῶν ἐκτελούντων ἐν πίστει, τὴν φωτοφόρον σου κοίμησιν, ἣν πόθῳ τελοῦντες, ποριζόμεθα πλουσίως, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Οἱ ἱερεῖς σου, Κύριε, ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ ὄσιοί σου ἀγαλλιάσονται.

Αἴλλον τὸν σὸν ναὸν οὐρανόν, Θεοῦ τὴν δόξαν, διηγούμενον ἔδειξας, θαυμάτων τὰς λαμπηδόνas, ἱερομύστα Σοφέ, ὡς λαμπροὺς ἀστέρας προβαλλόμενος, παιδρῶς τῶν Λειψάνων, τὴν θείαν χάριν ὡς ἥλιος, τῶν ἰαμάτων, ἀστραπὰς ἀποστίλβοντα, καὶ φωτίζοντα, τὴν ὑφ' ἥλιον ἅπασαν ὄθεν τοὺς τὴν φωσφόρον σου, καὶ θείαν πανήγυριν, ἐπιτελοῦντας προθύμως, ἐν τούτῳ, Μάκαρ, καταύγασαι, Χριστὸν ἱκετεύων, τὸν παρέχοντα τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα... Ἦχος β΄.

Τὸν Ἱεράρχην τοῦ Χριστοῦ Δημητριάδην, ἅπαντες εὐφημήσωμεν, τὸ καύχημα ὄντως τῶν Περάτων, καὶ τῆς Ταμασοῦ τὸ βλάστημα, τῆς Πόλεως τὸ κλέος, καὶ τῶν Κυπρίων τὸν ἀκοίμητον πρεσβευτήν, πρὸς ὃν προθύμως ἐν ἀγαλλιάσει ψυχῆς εἴπωμεν Χαίροις, Δημητριάδην, ποιμένων ἐγκαλλώπισμα. Χαίροις, ἡ πηγὴ τῶν θαυμάτων, καὶ ἰαμάτων ταμεῖον ἄσυλον, ὡς ἔχων παρρησίαν πρὸς Κύριον, δώρησαι τοῖς ἐκ πόθου ἐκτελοῦσι, τὴν πανέορτον μνήμην σου, ῥυσθῆναι πειρασμῶν καὶ παντοίων θλίψεων.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς σὲ ἀνατίθημι, Μητέρα τοῦ Θεοῦ· φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπη σου.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος α΄.

Τῶν Κυπρίων τὸ κλέος, Ταμασέων ὁ πρόεδρος, φύλαξ καὶ φρουρὸς τῶν Περάτων, Δημητριάδην πατὴρ ἡμῶν, ἀνεδείχθης διὸ τυφλὸν ἐφώτισάς ποτε, τὸ φῶς ἐνεδίδους τηλαυγῶς, ἀνέκραζε δὲ οὗτος, τῷ διὰ σοῦ με φωτίσαντι δόξα σοι. Δόξα τῷ οὕτως εὐδοκήσαντι Θεῷ· δόξα τῷ σὲ θαυμαστώσαντι δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ, τοιαῦτα τέρατα.

Ἔτερον Ἀπολυτίκιον. Ὁ αὐτός.

Ἀθανασίου Σιμωνοπετρίτου.

Απὸ θρέφους Κυρίῳ ἐκολλήθης μακάριε, Δημητριάδην Ταμασέων, ποιμενάρχα πανάριστε, συγκλείσας ἐν ψυχῇ σου θησαυρόν, τῆς πίστεως Δεσπότην ἀληθοῦς, καὶ ὠδήγησας τὰ τέκνα σου θαυμαστῶς, πρὸς γνῶσιν τῆς θεότητος· δόξα τῷ σὲ δοξάσαντι Χριστῷ, δόξα τῷ ἀγίασαντι, δόξα

τῷ δεδωκότι σοι ἡμῖν, προστάτην ἀκαταίσχυντον.

Θεοτοκίον.

Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι, Παρθένε, τὸ Χαῖρε, σὺν τῇ φωνῇ ἐσαρκούτο ὁ τῶν ὄλων Δεσπότης, ἐν σοὶ τῇ ἀγία κιβωτῷ, ὡς ἔφη ὁ δίκαιος Δαυὶδ, ἐδείχθης πλατυτέρα τῶν οὐρανῶν, βαστάσασα τὸν Κτίστην σου. Δόξα τῷ ἐνοικήσαντι ἐν σοὶ· δόξα τῷ προελθόντι ἐκ σοῦ· δόξα τῷ ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς διὰ τοῦ τόκου σου.

Εἰς τὸν Ὀρθρον.

Μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Αῤωμάτων παντοίων μυρεψικῶν, χαρισμάτων Ἀποικίλων πνευματικῶν, ταμεῖον ἀκένωτον, ἡ σορὸς τῶν Λειψάνων σου, χρηματίζει, τρισμάκαρ, πατὴρ ἡμῶν Ὅσιε· ἐξ αὐτῆς γὰρ ἰαμάτων, πηγαὶ ἀναβλύζουσιν ὄθεν οἱ νοσοῦντες, ἀρμόμενοι πίστει, παθῶν ἀπαλλάττονται, καὶ τρανῶς ἐκβῶσι σοι Δημητριάδην πανένδοξε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Ως πανάμωμος νύμφη τοῦ Ποιητοῦ, ὡς ἀπειρανδρος Μήτηρ τοῦ Λυτρωτοῦ, δοχεῖον ὡς ὑπάρχουσα, τοῦ Παρακλήτου, Πανύμνητε, ἀνομία με ὄντα, αἰσχρὸν καταγώγιον, καὶ δαιμόνων παιγνιον, ἐν γνώσει γενόμενον, σπεῦσον καὶ τῆς τούτων, κακουργίας με ῥῦσαι, λαμπρὸν οἰκητήριον, δι' ἀρετῆς ἀπαρτίσασα, Φωτοδόχε ἀκήρατε· δίωξον τὸ νέφος τῶν παθῶν, καὶ τῆς ἄνω λαμπρότητος ἀξίωσον, καὶ φωτὸς ἀνεσπέρου πρεσβεΐας σου.

Μετὰ τὴν β' Σπυχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τοῖς λόγοις ἐκόσμησας, τὴν Ἐκκλησίαν Χριστοῦ· τοῖς ἔργοις ἐτίμησας, τὸ κατ' εἰκόνα Θεοῦ, Δημητριανὲ μακάριε· ἔλαμψας ἐν τῷ κόσμῳ, διὰ τῆς σωφροσύνης, χάριτας ἰαμάτων, ἀπαστράπτων τοῖς πᾶσι διὸ ἐορτάζομεν, πόθῳ τὴν μνήμην σου.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Επάκουσον, Δέσποινα, ἐκ κατωδύνου ψυχῆς, βωῶντος τοῦ δούλου σου, καὶ τῶν πολλῶν μου κακῶν, παράσχου μοι ἄφεσιν, σὲ γὰρ ἔχω προστάτιν, ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρᾳ· λύτρωσαι, Θεοτόκε, τοῦ πυρὸς τῆς γεέννης, καὶ στήσον ἐκ δεξιῶν με, τοῦ σοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Εκ σπαργάνων Κυρίῳ ἀνατεθείς, ὡς ὁ πάλαι Ἐπανένδοξος Σαμουήλ, ὡσαύτως καλοῦντός σε, τοῦ Σωτῆρος ἀκήκοας· καὶ ψυχὴν καθάρας, καλῶν ἐπιδόσεις, ἱερωσύνης χάριν, ἀξίως ἀπειλήφας· ὅθεν ἐπὶ γλὸν, ἐπιγνώσεως θείας, ποιάνας τὸ ποιμνιον, τοῦ Κυρίου ἐκόσμησας, Δημητριανὲ μακάριε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Χαῖρε, θρόνε πριμόρφε τοῦ Θεοῦ. Χαῖρε, Κόρη, καθέδρα βασιλική, κλίνη πορφυρόστρωτε, χρυσοπόρφυρε θάλαμε, γλαμὺς ἀλουργόχροε, τιμαλφέστατον τέμενος, ἀστραπηφόρον ἄρμα, λυχνία πολύφωτε. Χαῖρε, Θεοτόκε, δωδεκάτειχε πόλις, καὶ πύλη χρυσήλατε, καὶ παστὰς ἀγλαόμορφε, ἀγλαόχρυσε τράπεζα, θεοκόσμητον σκηνώμα. Χαῖρε, ἔνδοξε Νύμφη ἡλιοστάλακτε. Χαῖρε, μόνη τοῦ κόσμου διάσωσμα.

Σημ.: Εἰ θούλει εἰπεῖν Εὐαγγέλιον, ἀνάγνωθι τὸ κατωτέρω διαλαμβανόμενον.

Τὸ Α' Ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν τοῦ δ' Ἦχου.

Προκείμενον, Ἦχος δ'.

Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν, καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν.

Στίχ. Ἀκούσατε ταῦτα, πάντα τὰ Ἔθνη.

Πᾶσα πνοή.

Τὸ Εὐαγγέλιον.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην.

(Κεφ. ι' 1-9).

(Ζήτει τῇ 13ῃ Νοεμβρίου ἐν τῷ Ὁρθρῳ).

Εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τοὺς ἐληλυθότας πρὸς αὐτὸν Ἰουδαίους· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ὁ μὴ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας εἰς τὴν αὐλὴν τῶν προβάτων...

Ὁ Ν' Ψαλμός.

Δόξα... Ταῖς τοῦ Ἱεράρχου...

Καὶ νῦν... Ταῖς τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός...

Τὸ Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. β'.

Οἴσπε Πάτερ, ἐκ βρέφους τῷ Θεῷ ἀνετέθης, ὡς ὁ πάλαι Σαμουήλ· ἐν τῷ ὄρει ἀνελθὼν, μοναδικῶς Αὐτῷ εὐηρέστησας· αὐτὸς δὲ ἱερωσύνῃ κοσμηθεὶς, τὸ ἐμπιστευθέν σοι ποιμνιον, παντοίοις χαρίσμασι κατεποίκιλας· ὅθεν καὶ στεφάνων ἤξιώθης, παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ. Αὐτὸν ἰκέτευε, Δημητριανὲ παμμακάριστε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου.

ᾠδὴ α'.

Ἦχος δ'. Θαλάσσης, τὸ Ἐρυθραῖον.

Τὴν θείαν, δικαιοσύνην, Πάνσοφε, περιζωσάμενος, ὡς Ἱερεὺς τῷ θρόνῳ τοῦ Θεοῦ, παρεστῶς νῦν δυσώπησον, ὑπὲρ τῶν γεραιρόντων σου, τὴν σεπτὴν μνήμην, ἀξιάγαστε.

Τριάδος, τῆς ὑπερθέου γέγονας, σάλπιγξ θεό-
φθογγος, ἀναφωνοῦσα πᾶσι τὰ σεπτὰ, καὶ σω-
τήρια δόγματα, καὶ τὰς ψυχὰς εὐφραίνουσα, τῶν
Ταμασέων, Παναοίδιμε.

Οὐδόλως, τοῖς σοῖς βλεφάροις δέδωκας, ὕπνον,
μακάριε, ἕως οὗ ὄντως ἔφθασας σαφῶς, ὀ-
ρεκτῶν τὸ ἀκρότατον, Δημητριανὲ ἀείμνηστε· ὄ-
θεν σε πάντες μακαρίζομεν.

Θεοτοκίον.

Γαλήνη, τῶν ἐν τῷ βίῳ, ἄχραντε, χειμαζομέ-
νων βροτῶν, καὶ ἀσφαλείας ἄγκυρα στερῆρά,
καὶ λιμὴν καὶ κυβέρνησις, αὐτῇ ὑπάρχεις πάντο-
τε, χειραγωγοῦσα καὶ διέπουσα.

ᾠδὴ γ'.

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Επ' ὧμων ἄρας, Σοφέ, τὸν τοῦ Κυρίου σου
Σταυρὸν ἔκραζες· Κόσμῳ κἀγὼ ἐσταύρωμαι,
σάρκα καθηλώσας τῷ φόβῳ σου.

Γῆ ὥσπερ πίον ἢ σὴ, ψυχὴ λαβοῦσα λογικὰ
σπέρματα, στάχυν, Δημητριανέ, ὄριμον, θείας
εὐσεβείας ἐβλάστησε.

Ρομφαία τῷ πονηρῷ, θανατηφόρος ἀληθῶς γέ-
γονεν, ἢ πρὸς Θεόν σου, Σοφέ, ἔμπυρος ἀγά-
πη καὶ ἔφεις.

Θεοτοκίον.

Φορέσας με ἐκ τῶν σῶν, θείων αἱμάτων ὁ
Χριστός, ἄχραντε, καταστολὴν χάριτος, πάλαι
γυμνωθέντα ἐνέδυσσε.

Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τοῦ Σταυροῦ τῇ δυνάμει καθοπλισθεῖς, καὶ τῇ
πίστει τειχίσας πόλιν τὴν σὴν, τοῖς ἔργοις κα-
τήσχυνας, τῶν ἐχθρῶν τὰ φρυάγματα· ὑπομονῆς
δὲ τύπος, ἐνθέου γενόμενος, τῷ Χριστῷ προσή-
γαγες, πληθὺν σωζομένων τε· ὅθεν συνελθόντες,
κατὰ χρέος τιμῶμεν, Δημητριανὲ σοφέ, τὴν πανέ-
ορτον μνήμην σου, Ἰεράρχα μακάριε. Πρέσβευε

Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεις δωρή-
σασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνή-
μην σου.

Θεοτοκίον.

Ο τῶν ὄλων Δεσπότης καὶ Ποιητής, ἐξ ἄ-
χραντου σου μήτρας σάρκα λαβὼν, προστά-
τιν σε ἔδειξε, τῶν ἀνθρώπων, Πανάμωμε· διὰ τοῦ-
το πάντες, πρὸς σὲ καταφεύγομεν, ἰλασμόν πται-
σμάτων, αἰτούμενοι, Δέσποινα, καὶ αἰωνιζούσης,
λυτρωθῆναι βασάνου, καὶ πάσης κολάσεως, τῆς
ἐκεῖσε δεόμεθα, ἵνα πίσται βοῶμέν σοι Πρέσβευε
τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τοῦ δοθῆναι πᾶσι, Κόρη, ἄ-
φεις, τοῖς εὐσεβῶς προσιοῦσι, τῇ σκέπῃ τῇ θείᾳ
σου.

ᾠδὴ δ'.

Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα ἡ Ἐκκλησία.

Δημητριανοῦ τοῦ θείου καὶ θεηγόρου, τὴν ἱε-
ρὰν πανήγυριν, θεόφρονες δεῦτε, πίσται συγ-
κροτήσωμεν, τοῖς τούτου διδάγμασι, καὶ θεολο-
γίαις νευρούμενοι.

Ανυψούμενος ὡς φοῖνιξ ταῖς θεωρίαις, τῶν ἀ-
ρετῶν ὑψίκομον, δένδρον καθωράθης, γλυ-
κασμὸν σωτήριον, βλυστάνων ἐκάστοτε, Δημητρια-
νὲ παμμακάριστε.

Η θεολόγος σου γλῶσσα, Ἱεροφάντορ, τῆς ἀρ-
χικῆς Τριάδος, τὸ μονόσεπτον κράτος, πᾶσι
διετράνωσε, καὶ μίαν Θεότητα, σέβειν ἐν τρισὶν
ὑποστάσεσιν.

Θεοτοκίον.

Ο κατὰ φύσιν ἐλεύθερος τὴν ἰδίαν, δούλου
μορφὴν ἐπτώχευσε, χρηστότητος πλούτῳ,
Μήτηρ ἀειπάρθενε, ἐκ σοῦ καθ' ὑπόστασιν, ὄλον
προσλαβὼν τὸ ἡμέτερον.

ᾠδὴ ε'.

Σὺ, Κύριέ μου, φῶς.

Σὺ ὥσπερ παμφαῆς, ἐωσφόρος ἀνέτειλας· σὺ
Σῶρήμασι καταναγάζεις, τῶν πιστῶν τὰς καρ-
δίας, Δημητριανὲ μακάριε.

Λαμπόμενος φωτί, τρισηλίου Θεότητος, ἐκά-
θησας ἐπὶ θρόνου, τῆς Ἀρχιερωσύνης, Δη-
μητριανὲ ἀείμνηστε.

Τίς ὄντως ἐξειπεῖν, τοὺς σοὺς πόρους ἰσχύ-
σειεν, ἀγῶνάς τε καὶ ἰδρώτας, ἐκουσίως οὐς
ἔτλης, Δημητριανὲ ἀοίδιμε;

Θεοτοκίον.

Ὡς πάντων τῶν πιστῶν, εὐπρεπὲς ἐγκαλλώπι-
σμα, πανάχραντε Θεομῆτορ, τῆς ψυχῆς μου
τὸν ῥύπον, ἀπόπλυνον πρεσβείαις σου.

Ῥδὴ ζ'.

Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Νεκρώσας, τὸ τῆς σαρκὸς χαμαίζηλον φρόνη-
μα, τῆς ἀπαθείας τὴν χάριν, ἐκομίσω, πάτερ
ιερομύστα, Δημητριανὲ θεηγόρε, Κυπρίων τὸ καύ-
χημα.

Ἀγάπη, τοῦ Χριστοῦ πυρπολούμενος, Ἐνδοξε,
Ἀμέχρι θανάτου ἀντέστης, τοῖς τυράννοις, Πάν-
σοφε· διὰ τοῦτο βασιλείας, οὐρανῶν ἠξιώθης γηθό-
μενος.

Τῷ φόβῳ, στοιχειωθεὶς τῷ θεῷ, Θεόληπτε,
καὶ τὴν ψυχὴν μολυσμάτων, καθαρὰν τηρή-
σας, σκεῦος ἐδείχθης, τοῦ Θεοῦ ἱερώτατον, ὄντως,
ἀοίδιμε.

Θεοτοκίον.

Ἀγνὴν σε, περιστερὰν καὶ μόνην ἀμίαντον, ὁ
καθαρὸς εὔρε Λόγος, καὶ ἐκ σοῦ τεχθῆναι,
Παρθενομῆτορ, Παναγία Θεοτόκε, βουλήσει ἠϋ-
δόκησε.

Κοντάκιον.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Θαυματοργὸν ἀνέδειξέ σε ἐν κόσμῳ, ὁ Ἄ-
γαθὸς καὶ θαυμαστὸς ἐν ἀγίοις, καὶ τῶν
βροτῶν βαστάσας τὴν ἀσθένειαν, πάντων τῶν ἐν
πίστει σοι, προσφευγόντων, τρισμάκαρ, καὶ ἰκε-
τευόντων σε, ἀδιστάκτῳ καρδίᾳ· τῇ τῶν Λειψά-
νων, Δημητριανέ, θήκη καὶ πόθῳ, σοφέ, δοξα-

ζόντων σε.

Ἔτερον Κοντάκιον. Ὁ αὐτός.

Ἀθανασίου Σιμωνοπετρίτου.

Ἡρακλειδίου διεδέξω τὸν θρόνον, καὶ τῶν θαυ-
μαμάτων εὐλογῶς θεῖαν χάριν, τὴν Κύπρον κα-
τεφώτισας ὃ Δημητριανέ, θεσπεσίῳ βίῳ σου καὶ
γλυκύτητι λόγων, ὅθεν πλάνην ἔτρεψας, τῶν εἰ-
δώλων γενναίως, καὶ τὸν Χριστὸν ἐνόκησας ψυ-
χαῖς, ὡς ἱεράρχης φωτὶ ἀυγαζόμενος.

Ὁ Οἶκος.

Τῆς ἀσθενούσης μου ψυχῆς τὰ πάθη καὶ τὰς
νόσους τοῦ σώματος εὐχαῖς σου θεράπευ-
σον ἐν τάχει ὡς Ἱεράρχης γὰρ Χριστοῦ ἐνδοξός
τε καὶ θύτης, καὶ μυστηρίων τῶν σεπτῶν αὐτό-
πτης τε καὶ μύστης, παρέχεις τὴν ὑγίαν τοῖς
χρήζουσιν ἀφθόνως· ῥῶσιν οὖν μοι δίδου καὶ ἰ-
σχύν, ὅπως ἀνυμνήσω τὴν ἱεράν σου μνήμην
καὶ φωσφόρον· αὐτὴν γὰρ ἡ Τριάς ἐδόξασε, Μά-
καρ, ἦν ἐδόξασας αὐτός, ἔργῳ καὶ λόγῳ· πάντων
γὰρ λιμὴν σωτήριος ἐπεφάνης, τῶν κατὰ χρέος,
σοφέ, δοξαζόντων σε.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΖ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ ἐν ἀγί-
οις πατρὸς ἡμῶν Δημητριανοῦ, ἐπισκόπου
Ταμασοῦ τῆς Κύπρου.

Στίχοι.

Τῷ κυματώδει μικρὸν ἐμπρέψας βίῳ,
Λύη, Δημητριανέ, οἶα κούφη πομφόλυξ.

Εἰκάδι ἐβδομάτη Δημητριανὸν Νόες ἔνθεν ἄειραν.

Ὁ ὄσιος πατὴρ ἡμῶν Δημητριανὸς κατήγετο ἐκ
τῆς πόλεως Ταμασοῦ. Οὗτος τῇ σοφίᾳ τοῦ ἀγίου
Πνεύματος καταγλαίσθητις οὐρανόθεν, τοὺς εἰδωλομα-
νοῦντας ἠλεγε καὶ τοὺς βωμοὺς κατηδάφισε σὺν τῷ
Ἱεράρχῃ Μνάσωνι. Ἀπαράμιλλος ἐν πόνοις ἀσκητι-
κοῖς, ἠγωνίσθη ὑπὲρ τῆς αἰωνίου ζωῆς. Λάμπας ἐν
ἀρεταῖς καὶ ἀξιώθεις τῆς ἀρχιερωσύνης, ἐγένετο ἐπί-
σκοπος Ταμασοῦ. Ἐχὼν τὸ χάρισμα τῶν ἱαμάτων,
ἐφώτισέ ποτε τυφλόν, παρασχὼν αὐτῷ τὸ φῶς. Ὡς
τῶν νοσοῦντων ταχὺς θεραπευτὴς, ἀνεδείχθη πηγὴ
θαυμάτων καὶ ταμεῖον ἄσυλον ἱαμάτων. Ὡς θερμότα-
τος προστάτης τῶν πιστῶν, πρεσβεύει πρὸς Κύριον

ἀκοιμήτως ὑπὲρ αὐτῶν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἡ Ἀνακομιδὴ τοῦ Λειψάνου τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ Χρυσοστόμου.

Στίχοι.

Νεκρὸς καθίζη, ὦ Ἰωάννη, θρόνω·
Ἄλλ' ἐν Θεῷ ζῶν, πᾶσιν Εἰρήνη λέγεις.

Ἄπουν ἑβδομάτη κόμισαν δέμας εἰκάδι χρυσοῦν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἡ ἁγία Μαρκιανὴ βασίλισσα, ἡ ἐν τοῖς ἀγίοις Ἀποστόλοις, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχοι.

Τὴν βασίλισσαν Μαρκιανὴν ἐκ βίου
Χριστὸς Βασιλεὺς ἐξάγει βασιλέων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ ὄσιος Κλαυδῖνος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχοι.

Ψυχῆς ἰδὼν σῆς κάλλος ἐξηρημένον,
Ὁ ψυχεραστὴς λαμβάνει σε, Κλαυδῖνε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ ὄσιος Πέτρος ὁ Αἰγύπτιος, εἰς βαθὺ γῆρας ἐλθὼν, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχοι.

Ὡς ὄριμὸς τις σῖτος ἐκ γήρωσ, Πέτρε,
Οἶον ταμείω συγκομίζη τῷ τάφῳ.

Ὁ ἅγιος νεομάρτυς Δημήτριος, ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει μαρτυρήσας ἐν ἔτει 1784ω, ξίφει τελειοῦται.

Στίχοι.

Φῶς οὐράνιον σῶ ἐπέστη λειψάνῳ,
Χριστοῦ ὑπερτηθέντι θείας ἀγάπης.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ῥδὴ ζ'.

Ὁ διασώσας ἐν πυρί.

Ἐπὶ τὸ ὄρος ἀνελθὼν, Δημητριανέ, ἐκομίσω, Ἐνόμον Θεοῦ ὡσπερ Μωσῆς, πλανηθέντας εὐθέτως ἐφείλκυσας, μελωδῶν, ἀξιάγαστε· Ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων, εὐλογητὸς εἶ.

Ἐχων ἀφθόνους δωρεάς, καὶ θαυματουργίας Ἐπηγάξεις, τοῖς τὴν σεπτὴν σου ἑορτὴν, ἐκτελοῦσι, Δημητριανέ σοφέ, καὶ συμπράττεις τοῖς ψάλλουσιν· Ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων, εὐλογητὸς εἶ.

Πηγὴ θεόβρυτος ἡ σὴ, Πάτερ, ἀναδέδεικται Ἐκόνις, καὶ τοῖς προστρέχουσι πιστῶς, χορηγεῖ τὰς ἰάσεις ἐκάστοτε, μελωδοῦσι καὶ ψάλλουσιν· Ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων, εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Ἐυλογημένος ὁ καρπός, τῆς εὐλογημένης γαστρὸς σου, ὃν εὐλογοῦσιν οὐρανῶν αἱ Δυνάμεις, βροτῶν τε συστήματα, ὡς ἡμᾶς λυτρωσάμενον, τῆς κατάρας τῆς ἀρχαίας, Εὐλογημένη.

Ῥδὴ η'.

Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Ὅ πᾶσι παρέχων τὴν ζωὴν, ὡς Ἰεράρχην πιστὸν καὶ θεοβρῆμονα, ἐν ἐκκλησίαις σε, Ὅσιε, τῶν Κυπρίων εἰσφκίσατο, ἱεουργοῦντα μυστικῶς, καὶ πίστει μέλλοντα· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἄγρυπνὸν σε φύλακα ἡμῶν, κατεπλουτήσαμεν, Δημητριανέ αἰοιδίμε, δαιμόνων φάσματα πάντοθεν, καὶ σαρκὸς ἄγρια κύματα, καὶ καταγίδας λογισμῶν, κατακοιμίζοντα τῶν βοῶντων· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ἰδοὺ νῦν ἐπέλαμψεν ἡμῖν, ἡ μνήμη σου, Δημητριανέ μακάριε, πάντας εὐφραίνουσα, Ὅσιε, ἐν πίστει σοι προστρέχοντας, καὶ ἐκβοῶντας ἐκτενωδῶς· Σῶζε τὴν ποίμνην σου, ἐκ παντοίων πειρατηρίων, ὡς ῥύστης θερμότατος.

Θεοτοκίον.

Ἰδοὺ νῦν ἐξέλιπε σαφῶς, ἐκ τῆς Ἰούδα φυλῆς, Ἰᾶρχων ἡγούμενος· σὺ γάρ, Πανάμωμε, τέτοκας, τὰ αὐτῷ πρὶν ἀποκείμενα, τὴν προσδοκίαν τῶν ἐθνῶν, Χριστὸν ᾧ ψάλλομεν· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ῥδὴ θ'.

Λίθος ἀχειρότητος ὄρους.

Μίαν τρισυπόστατον φύσιν, πανευσεβῶς θεολογήσας, τὴν παμβασιλίδα Τριάδα, τὴν Θεαρχίαν τὴν ἀκατάληπτον, νῦν ὑπ' αὐτῆς τετίμησαι, Δημητριανὲ αἰοίδιμε.

Ἐχων πρὸς Θεὸν παρρησίαν, ὡς Ἱεράρχης, Θεοφόρε, τῶν τὴν ἱεράν καὶ φωσφόρον, τελούντων μνήμην σου, παμμακάριστε, μὴ ἐπιλάθου, Ἄγιε, τῷ Κτίστη πάντων παριστάμενος.

Ὅλον ἑμαυτὸν προσαγάγω, τῇ θείᾳ σκέπῃ σου, Θεόφρον, Δημητριανὲ θεοφόρε, ἐμῶν σφαλμάτων σειρὰς διάρρηξον, καὶ σφῶζον με πρεσβείας σου, τῷ θείῳ φέγγει καταλάμπρυνον.

Θεοτοκίον.

Σαρκεὶ ἐπιδημήσαι θελήσας, ὁ διακοσμήσας πάντα Λόγος, ἐν σοὶ κατεσκήνωσε μόνην, ἀγιωτέραν πάντων εὐράμενος, καὶ Θεοτόκον ἔδειξεν, ἐπ' ἀληθείας, Μητροπάρθενε.

Ἐξαποστειλάριον.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Ὅτι τῷ ναῷ σου, Ἄγιε, καθ' ἐκάστην φοιτῶντες, καὶ τῇ σεπτῇ σου λάρνακι, προσιόντες ἐν πίστει, ὡς ἐκ πηγῆς ἀεναίου, δαψιλῶς πρὸς ὑγείαν, ἀντλοῦσι μύρον ἔντιμον, τῶν ψυχῶν καὶ σωμάτων. Ἰκετικῶς, ὑμνωδίαις ταύταις σὲ ἀνυμνοῦμεν, Δημητριανὲ πατὴρ ἡμῶν, Ταμασέων τὸ κλέος.

Θεοτοκίον.

Τιμιωτέρα πέφυκας, Χερουβὶμ τῶν ἐνδόξων, καὶ Σεραφίμ, Πανύμνητε, τῶν φρικτῶν ἀσυγκρίτως, ἐνδοξοτέρα καὶ πάντων, τῶν ἁγίων Ἀγγέλων, ἀγιωτέρα, Πάναγνε· τὸν γὰρ Κτίστην τῶν

ὄλων, σωματικῶς, ἀπορρήτως τέτοκας, Θεοτόκε· ὄν αἴτησαι τοῖς δούλοις σου, λύτρον δοῦναι πταισμάτων.

Εἰς τοὺς Αἴνους.

Ἰστῶμεν Στίχους δ', καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ'. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Λόγω τὴν ἄλογον ἔπαυσας, τῆς ἀθείας φθοράν, ὡς τοῦ Λόγου ὑπήκοος, καὶ κλεινὸς διάκονος, καὶ φωστήρ διαυγέστατος, τῆς οἰκουμένης, Θεομακάριστε· διό σε λόγοις, θείοις δοξάζομεν, καὶ τὴν ἁγίαν σου, μνήμην ἐορτάζομεν, Δημητριανέ, αἰνεσιν προσάγοντες, τῷ πάντων Κτίστη σου. (Δίς).

Πᾶσαν ἱερῶ κηρύγματι, φωταγωγήσας τὴν γῆν, τὴν ἀχλὺν ἀπεδίωξας, τὴν τῆς ματαιότητος, καὶ πρὸς φῶς καθωδήγησας, θεογνωσίας, τοὺς ἐνυπάρχοντας, ἐν ζόφῳ πάλαι, τῆς ἀθεότητος, πάτερ θεόπνευστε, Δημητριανὲ αἰοίδιμε, ὡς παρεστῶς, θρόνῳ τοῦ Παντάνακτος, μὴ ἐπιλάθου ἡμῶν.

Πόθῳ τῷ θείῳ πτερούμενος, ἔτι τὴν σάρκα Πφορῶν, καὶ τὸν χοῦν περικείμενον, τοῖς Ἀγγέλοις γέγονας, προφανῶς ὁμοδιαίτος, τῶν ἐπιγείων, μὲν ἀφιστάμενος, πρὸς οὐρανοὺς δέ, πάτερ, ὑψούμενος· ὅθεν διέδραμες, ἔνθα φῶς τὸ ἄδυτον, Δημητριανέ, θείαις ἀναβάσεσιν, ἐπεκτεινόμενος.

Δόξα... Ἦχος δ'.

Δεῦτε τῶν πιστῶν τὸ σύστημα, πνευματικὴν Ἀχορείαν ἐπικροτήσωμεν, καὶ τὸν Ἱεράρχην Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ἐν ὕμνοις τιμήσωμεν, Δημητριανὸν τὸν αἰοίδιμον. Σήμερον γὰρ ὡς παμφαῆς ἀστήρ, ἀνατέταλκεν ἡμῖν, καταφωτίζων πάντων τὰς διανοίας τῶν πιστῶν, τῶν ἐν πίστει καὶ πόθῳ, τελούντων αὐτοῦ, τὴν σεβάσμιον πανήγυριν.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Ἐκ παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους σου φύλαττε, εὐλογημένη Θεοτόκε, ἵνα σε δοξάζω-

μεν, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δοξολογία Μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Τὰ Τυπικά, οἱ Μακαρισμοί, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ Ἱεράρχου φδὴ γ' καὶ ζ'.

Ὁ Ἀπόστολος.

Προκείμενον, Ἦχος α', (Ψαλμ. μη').

Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν, καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν.

Στίχ. Ἀκούσατε ταῦτα, πάντα τὰ ἔθνη.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. ζ' 26 - η' 2).

(Ζήτει τῇ 13ῃ Νοεμβρίου).

Αἱ δὲ ἀδελφοί, τοιοῦτος ἡμῖν ἔπρεπε ἀρχιερεὺς, ὁ ἄσπιος, ἄκακος, ἀμίαντος, κεχωρισμένος ἀπὸ τῶν ἀμαρτωλῶν καὶ ὑψηλότερος τῶν οὐρανῶν γενόμενος, ὃς οὐκ ἔχει καθ' ἡμέραν ἀνάγκη, ὥσπερ οἱ ἀρχιερεῖς, πρότερον ὑπὲρ τῶν ἰδίων ἀμαρτιῶν θυσίας ἀναφέρειν, ἔπειτα τῶν τοῦ λαοῦ· τοῦτο γὰρ ἐποίησεν ἐφάπαξ ἑαυτὸν ἀνερέγκας. Ὁ νόμος γὰρ ἀνθρώπους καθίστησιν ἀρχιερεῖς ἔχοντας ἀσθένειαν, ὁ λόγος δὲ τῆς ὀρκωμοσίας τῆς μετὰ τὸν νόμον υἱὸν εἰς τὸν αἰῶνα τετελειωμένον.

Κεφάλαιον δὲ ἐπὶ τοῖς λεγομένοις, τοιοῦτον

ἔχομεν ἀρχιερέα, ὃς ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τοῦ θρόνου τῆς μεγαλωσύνης ἐν τοῖς οὐρανοῖς, τῶν ἀγίων λειτουργὸς καὶ τῆς σκηνῆς τῆς ἀληθινῆς, ἣν ἔπηξεν ὁ Κύριος, καὶ οὐκ ἄνθρωπος.

Ἄλληλοῦϊα (γ'), Ἦχος β', (Ψαλμ. λς').

Στίχ. Στόμα δικαίου μελετήσει σοφίαν.

Ὁ νόμος τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ.

Τὸ Εὐαγγέλιον.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην.

(Κεφ. ι' 9 - 16).

(Ζήτει τῇ 13ῃ Νοεμβρίου ἐν τῇ Λειτουργίᾳ).

Εἶπεν ὁ Κύριος. Ἐγὼ εἰμι ἡ θύρα· δι' ἐμοῦ ἂν τις εἰσέλθῃ, σωθήσεται καὶ εἰσελεύσεται καὶ ἐξελεύσεται, καὶ νομὴν εὐρήσει...

Κοινωνικόν.

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος. Ἄλληλοῦϊα.

Μεγαλυνάριον.

Ἀθανασίου Σιμωνοπετρίτου.

Χαίροις Ταμασέων Ἀρχιερεῦ, ὁ ὀλέσας πλάην, τῶν εἰδώλων λόγοις σοφοῖς, καὶ τὴν τοῦ Κυρίου, φυτείαν ἐπαυξήσας, τοῖς ρείθροις τῶν θαυμάτων, θεομακάριστε.

